

Dugogodišnje prijateljstvo između Klokoticana i Busevcana

luni, 25 octombrie 2010

Na pozivnicu gosp. Nenada Rožića, predsjednika Ogranka Seljačke sloge Busevci, Hrvatska, upućenu Klokotićanima, preko mjesne organizacije ZHR-a, rado smo prihvatili poziv i s odličnim spremom autentičnu koreografiju za nastup na dan proslave devedeset godina od kada je prvi put osnovano njihovo, Prvo hrvatsko seljačko prosvjetno i dobrotvorno društvo Seljačka sloga (18. travnja 1920. godine u Busevcima).

Bili smo sretni i poželjni sudjelovati ovoj proslavi koja se odvija cijelu godinu, a svaki je mjesec posvećen jednoj djelatnosti. U mjesecu rujnu, kada smo i mi bili u Busevcima, saznali smo zapravo, da je ovaj mjesec posvećen kulturnoj suradnji s Hrvatskim manjinama. Tako da, od 3. do 5. rujna 2010. bio je održan susret svih manjina s kojima sura u Ogranak Seljačke sloge Busevci i to s Mađarskom, Austrijom, Slovačkom, Kanadom i Rumunjskom.

Svaka grupa trebala je pripremiti jedan umjetnički program u trajanju od 30 minuta za nastup na busevci koja će se u subotu. Prije nastupa bila je organizirana i tribina sa temom "Položaj hrvatskih manjina u svijetu", gdje se je pokušalo naći rješenje o sve prisutnijoj asimilaciji Hrvata koji žive kao manjina i na koji način hrvatske vlasti mogle bi sada pomoći i smanjiti taj problem gubljenja identiteta. Na razgovoru bili su prisutni zastupnici Grada Velike Gorice, Zagrebačke županije, Ministarstva kulture, Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta, Hrvatske Matice Iseljenika i dr., koji su oba ali da se pokušati pronaći rješenja na probleme o kojima se razgovaralo i koji trenutno najviše zabrinjavaju Hrvate koji žive izvan domovine.

Zapravo, ovaj susret bratskih manjina, povezano je takvo prijateljstvo sedamdesetih godina, da ni tadašnje granice komunističke diktatorske vladavine Ceausescua, nisu uspjele izolirati našu zajednicu od svoje domovine. Da li je to bila sreća ili pak sudbina ovog lijepog prijateljstva, ne znam. Ali ono što znamo je to, da kada su Busevci prvi puta došli u Rumunjsku, kako bi uspostavili ponovo vezu sa turolojskim Hrvatima nastanjenima u Rumunjskoj, to nije s Kećanima iz obližnjeg Temišvara o kojima su saznali nakon izlaska Holjeve knjige "Hrvati izvan domovine"; tamo nisu viđeni na okupljanju. Nažalost, u Kećanima nije postojalo nikakvo kulturno umjetničko društvo s kojim bi se omogućila suradnja s Busevcima. Hrvata je ostalo u trgovinama. S toga, na upute gosp. Janka Mikšića iz Kećana, Busevci dolaze u Klokoti, koji je tada imao kulturno-umjetničko društvo Karaevskih Hrvata i koje je na državnim natjecanjima bilo proglašeno kao najbolje, zauzevši I. mjesto. Zbog osvojenog I. mjesta, Klokotićani uspijevaju dobiti dopunjenje tadašnjih komunističkih vlasti, da posjete Busevce, jer su bili najbolji ansambl države. Kao nagradu za njihov rad, upornost i doprinos državi, Klokotićani stižu po prvi put s ansamblom u Busevce u Hrvatsku 26. listopada 1973. godine, gdje nastupaju sa "Karaevskom svadbom" i prikazuju svoje svadbene običaje specifičnu narodnu nošnju. Od te godine pa sve do danas, veza Klokotićana sa Busevcima uspjela se obnoviti tijekom godina. Stvorila su se lijepa prijateljstva koja i danas traju. I ako su prostorno bili udaljeni, ostali su uvijek bliski i duševno povezani.

Slavica-Maria Muselin

